

foreligge, men han maa dog have en Pligt til at anvende almindelig Opmærksomhed overfor det. Skade paa Godset eller Mangler ved dettes Indpakning, som Bortfragteren mere eller mindre tilfældigt er blevet opmærksom paa, eller som han kunde have opdaget ved blot at udvise almindelig Agtpaagivenhed, bør han ikke kunne paaberaabe sig til Fritagelse for Ansvar, medmindre han udtrykkeligt i Konnossementet har henledt Opmærksomheden paa Skaden eller Manglen.

Bestemmelsen i 2det Stk. er en Konsekvens af Forslagets § 91. Ligesom Bortfragterens (Afladerens) Samtykke kræves, for at Godset skal kunne lastes paa Dæk, kræver Hensyn til Beskyttelse af Konnossementserhververe, at det i Konnossementet maa anføres, at Godset er lastet paa Dæk.

Til § 163.

Under Forslagets Udarbejdelse har det været under Overvejelse at optage en Regel om, at de saakaldte Indemnitetserklæringer (letters of indemnity), der gaar ud paa, at Afladeren forpligter sig til at holde Bortfragteren skadesløs for Ansvar, som denne kunde paadrage sig ved Udfærdigelse af urigtigt Konnossement, skulde være ugyldige, idet Anerkendelsen af saadanne Erklæringers Gyldighed er egnet til at svække Bortfragternes Ansvarsfølelse overfor Ladningsejernes Interesser, jfr. herved § 101. Saa vidt har man imidlertid ikke ment at kunne gaa. I extreme Tilfælde vil det vel følge af almindelige Retsregler, at Bortfragteren ikke paa Basis af en saadan Erklæring kan gennemføre en Regres mod Afladeren; og overfor saadanne Tilfælde er en Regel om Erklæringernes Ugyldighed derfor uforholdsmæssig. Der synes imidlertid at kunne forekomme Tilfælde, hvor Afladerens Ønske om at faa rent Konnossement kan være berettiget, selv om der fra Bortfragterens Side er rejst Tvivl om visse Oplysningers Rigtighed, og overfor hvilke han derfor burde tage Forbehold. Undertiden vil det virkelige Forhold kun med stort Besvær eller store Bekostninger kunne

bringes paa det rene; undertiden drejer Disputen sig maaske kun om rene Ubetydeligheder. Et Forbehold vil under alle Omstændigheder nedsætte Konnossementets Egnethed for Omsætning og vil kunne give Anledning til Tvistigheder med Køberen, som maaske ellers ikke vilde opstaa.

Sagen har ogsaa været Genstand for Drøftelse i internationale Skibsfartskredse, men uden at man endnu har naaet nogen Løsning. Man har derfor ment at maatte lade Spørgsmaalet om saadanne Erklæringers Gyldighed staa aabent i Loven, hvorved det vil være overladt til Domstolenes Prøvelse i hvert enkelt Tilfælde, om Erklæringen maa anses gyldig eller ej.

For saa vidt muligt at modarbejde de Betænkeligheder ved disse Erklæringer, som uimodsigeligt kan gøres gældende, har man paalagt Bortfragteren en Pligt til, naar Godset ikke svarer til Konnossementets Lydende, paa Modtagerens Begæring at oplyse, om Afladeren har udstedt Indemnitetserklæring og i saa Fald, hvad denne gaar ud paa. En saadan Regel vil stemme med en af International Shipping Conference til alle Rederorganisationer udsendt anbefaling om at tilraade Rederierne at efterkomme Anmodninger fra Forsikringselskaberne om at give Oplysninger om mulige Indemnitetserklæringer.

Retserhvervelse ifølge god Tro.

Til § 164.

Bestemmelsen svarer til Sølovens § 165, men frembyder dog paa forskellige Punkter Afvigelser fra denne.

For det første har man ment af konkurrerende Konnossementsindehavere at maatte give den Fortrinnet, som først har modtaget sit Eksempplar. Sølovens Regel, hvorefter det er Afsendelsens Tidspunkt, der er afgørende for Prioriteten, er ikke stemmende med almindelige obligationsretlige Regler.

Endvidere er, i Modsætning til Sølovens § 165, nærværende Paragraf ogsaa anvendelig overfor Tvist mellem forskellige Indehavere af Rektakonnossementer.